

Vi reiser byggverket

Utviklingen fra 1989 - 1995, milepæler og saksområder

av forbundsleder Hans Thue

Organisasjonen:

Ved forbundets annet ordinære Landsmøte i 1989 var grunnlaget for forbundet i hovedtrekkene lagt til rette. Vi hadde «en tomt med påstående grunnmur», men selve byggverket var ikke reist. Det ville bli en oppgave for det påtroppende sentralstyre, en oppgave som ville kreve stor innsats på mange områder: medlemstilslutning, økonomi, tilrettelegging av saksporteføljer og samarbeidsordninger med det helt store mål for øye: å komme i forhandlingsposisjon i alle forhold som vedtektene pålegger de valgte organer: Å ivareta medlemmenes økonomiske, sosiale, kulturelle og velferdsmessige interesser.

Landsmøtets formulering av oppgavene det nyvalgte Sentralstyret var pålagt var klar:

- A. *Sentralstyret skal utføre sitt arbeid i samsvar med forbundets vedtekt og Landsmøtets vedtak.*
- B. *Landsmøtet konstaterer at dersom Politiets Pensjonistforbund skal bli det talerør for medlemmenes fellesinteresser som formålsparagrafen forutsetter, må der settes inn visse styrkingstiltak, både økonomisk og organisatorisk.*

For å legge forholdene til rette hadde Landsmøtet besluttet at det skulle velges et Arbeidsutvalg innenfor Sentralstyret og et Økonomiutvalg. Sammen med Sentralstyret, Kontrollnemnda og Revisjonen skulle oppgavene løses.

Kassafunksjonen ble fortsatt holdt utenfor Sentralstyret ved at Sigrud Kirkemo fortsatte som forretningsfører i landsmøteperioden, og ordningen med en infoansvarlig ble ikke løst før ved Landsmøtet 1993.

Ved Landsmøtet i 1989 var det tilsluttet 19 lag/foreninger, i 1991 22, i 1993 29 og i 1995 31 lag/foreninger, pluss Trondheims Politilags pensjonistforening, som av praktiske grunner ville vente med tilslutning til 01.01.1996.

Medlemstilslutningen var enda svakere, ved Landsmøtet 1989 i underkant av 800 medlemmer! Å øke denne tilslutningen ble derfor en hovedoppgave, som raskt ga resultater. Til dette arbeidet fikk vi med støtte fra UNI Storebrand utarbeidet vervemateriell, og forbundet ga allerede fra høsten 1989 ut Kalender . 7. sans. Bestillingslistene for denne kalenderen illustrerer kanskje best hvor raskt medlemstilgangen økte fra sommeren 1989 til 1995: I 1989 bestilte vi 1000 eksemplarer, i 1990 1300, i 1991 1700, i 1992 2000, i 1993 2200, i 1994 2200 og i 1995 2300 eksemplarer. Det bør gå fram av disse tall i hvilke perioder verveinnsatsen ble mest gradert. Dette hadde ikke først og fremst å gjøre med arbeidsinnsatsen og arbeidsviljen på forbundskontoret, men mere med at utviklingen førte til spørsmål og diskusjoner om Sentralstyret holdt seg innenfor de rammer vedtektene trekker opp for medlemskap i PPF.

